

Од председника
Хенрија Б. Ајринга,
првог саветника у Првом
председништву

Он устаде

Сведочанство о стварности васкрсења Исуса Христа је извор наде и одлучности. А то може бити за сву Божју децу. Било је за мене једног летњег дана у јуну 1969. године када је умрла моја мајка, било је све године од тада, и биће све док је поново не будем видео.

Тугу због привремене раздвојености одмах је заменила срећа. Било је то више од наде у радостан поновни сусрет. Због тога што је Господ објавио толико тога преко својих пророка и због тога што ми је Свети Дух потврдио истину о васкрсењу, могу да замислим како би изгледао поновни сусрет са нашим посвећеним и васкрслим вољеним особама.

„То су они који ће устати за васкрсење праведника. . . .

То су они чија су имена записана на небесима, где су Бог и Христ судије свима.

То су они који су праведници усавршени кроз Исуса, посредника новог завета, који је извео то савршено помирење проливањем своје крви” (УИЗ 76:65, 68–69).

Због тога што је Исус Христ раскинуо везе смрти, сва деца Небеског Оца рођена на свету васкрснуће у тело које никада неће умрети. Дакле, моје и ваше сведочанство о тој величанственој истини може уклонити бол због губитка вољеног члана породице или пријатеља, и заменити је радосним ишчекивањем и чврстом одлучношћу.

Господ нам је свима подарио васкрсење, при чему се наше душе стављају у тела ослобођена физичких несавршености (видети Алма 11:42–44). Моја мајка ће изгледати млада и блистава: последице старости и године патње биће избрисани. То ће њој и нама бити дар.

Али они међу нама који чезну да буду са њом заувек морају донети одлуке да би се квалификовали за то друштво, да живе тамо где Отац и Његов љубљени васкрсли Син пребивају у слави. То је једино место где се породични живот може наставити вечно. Сведочанство о тој истини увећало је моју одлучност да оспособим себе и оне које волим за највиши ниво небеског царства преко помирења Исуса Христа у нашим животима (видети УИЗ 76:70).

Господ нам поводом тога даје водич за вечни живот у причесним молитвама које помажу мени, а могу помоћи и вама. Позвани смо да обнављамо наше крсне завете на сваком састанку причешћа.

Обећавамо да ћемо се увек сећати Спаситеља. Символи Његове жртве нам помажу да будемо захвални за велику цену коју је платио да би сломио окове смрти, понудио милост и обезбедио опроштај свих наших греха ако одлучимо да се покајемо.

Обећавамо да ћемо држати Његове заповести. Читање Светих писама и речи живих пророка и слушање надахнутих говорника на нашим

састанцима причешћа подсећају нас на наше завете да ћемо то чинити. Свети Дух доноси у наш ум и срце заповести које највише треба да држимо тога дана.

У причесним молитвама, Бог обећава да ће послати Светог Духа да буде са нама (видети Морони 4:3; 5:2; УИЗ 20:77, 79). Открио сам да ми у том тренутку Бог може дати оно што личи на личан интервју. Скреће ми пажњу на ствари које сам учинио због којих је задовољан, моју потребу за покајањем и праштањем, и имена и лица људи којима жели да служим у Његово име.

Током година, то понављано искуство је претворило наду у осећања милосрђа и пружио ми уверење да је Спаситељево помирење и Васкрсење откључало милост за мене.

Сведочим да је Исус васкрсли Христ, наш Спаситељ, и наш савршен пример и водич ка вечном животу.

ПОУКА ИЗ ОВЕ ПОРУКЕ

„Треба да примењујемо „сва Света писма на нас како би нам била на корист и поуку“ (1. Нефи 19:23). Размислите о томе да прочитате причесне молитве

које се налазе у Учењу и заветима 20:76–79. Пошто прочитате учења председника Ајринга о причесним молитвама, можда ћете желети да позовете оне које поучавате да размисле о начинима на које те молитве могу водити њихове животе и помоћи им да се врате да поново живе са Небеским Оцем и Исусом Христом.

МЛАДИ

Ваш лични интервју са Богом

Председник Ајринг поучава да када слушамо причесне молитве, можемо осећати као да имамо лични интервју са Богом. Председник Ајринг мисли на следеће три области. Размислите о томе да та питања запишете у свој дневник и размишљате о њима сваке недеље овог месеца. Док размишљате и примате утиске од Светог Духа, можете и њих записати у свој дневник.

- Шта сам учинио што се свидело Богу?
- Због чега треба да се покајем или, за шта да тражим опроштај?
- Ко ме би Бог желео да служим?

Вера, продица, помоћ

Храмски завети

Уз молитву проучите овај материјал и, ако је прикладно, поразговарајте о њему са сестрама које посећујете. Постављајте питања која ће вам помоћи да ојачате сестре и Потпорно друштво учините активним делом сопственог живота. За више информација посетите reliefsociety.lds.org.

„Спасоносни обреди примљени у храму који нам омогућавају да се једнога дана вратимо нашем Небеском Оцу у вечни породични однос и будемо даривани благословима и моћу са висина вреде сваке жртве и сваког напора,”¹ рекао је председник Томас С. Монсон. Ако још нисте били у храму, можете се припремити да примите свете храмске обреде тако што ћете:

- Веровати у Небеског Оца, Исуса Христа и Светог Духа.
- Неговати сведочанство о помирењу Исуса Христа и обновљеном јеванђељу.
- Подржавати и следити живог пророка.
- Квалификовати се за храмску препоруку плаћањем десетине, моралном чистоћом, поштењем, држањем Речи мудрости, и животом у складу са учењима Цркве.
- Поклањати време, таленте и средства за изградњу Господњег царства.
- Учествовати у раду на породичној историји.²

Председник Монсон је даље поучио: „Када се сећамо завета које смо у њему [храму], склопили, лакше ћемо поднети свако искушење и превладати сваку напаст.”³

Из Светих писама

Учење и завети 14:7; 25:13; 109:22

Из наше историје

„Више од 5 хиљада људи окупило се код Храма Наву после његовог посвећења. . . .

Снага, моћ и благослови храмских завета [подржавали су] свеце последњих дана током њиховог путовања [на запад], када су [подносили] хладноћу, врућине, глад, сиромаштво, болест, невоље и смрт.”⁴

Попут многих сестара Потпорног друштва, Сара Рич је служила као храмска радница. О свом искуству је рекла: „Да није било вере и знања које смо примили у том храму од . . . Духа Господњег, наше путовање би било као скок у таму. . . . Али ми

смо имали веру у нашег небеског Оца, . . . осећајући да смо Његов изабран народ . . . , и уместо жалости, били смо радосни што је дошао дан нашег избављења.”⁵

За верне светице последњих дана исељавање није било „скок у таму”. Подржавали су их њихови храмски завети.

НАПОМЕНЕ

1. Томас С. Монсон, “The Holy Temple—a Beacon to the World,” *Liahona*, мај 2011. год., стр. 92.
2. Видети *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. год.), стр. 21.
3. Томас С. Монсон, *Liahona*, мај 2011. год., стр. 93.
4. *Daughters in My Kingdom*, стр. 29–30.
5. Sarah Rich, из *Daughters in My Kingdom*, стр. 30.

Шта ја могу да учиним?

1. Да ли редовно служим у храму?
2. Да ли охрабрујем своје сестре да приме храмске благослове?

© 2013 by Intellectual Reserve, Inc. Сва права су задржана. Printed in Germany. Одобрење за енглески језик: 6/12. Превод одобрен: 6/12. Наслов оригинала: *Visiting Teaching Message, April 2013*. Serbian. 10664 202